

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS
2006 m. gegužės 30 d.*

Byloje C-459/03

dėl 2003 m. spalio 30 d. pagal EB 226 ir Euratomas 141 straipsnius pareikšto ieškinio
dėl įsipareigojimų neįvykdymo

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama P. J. Kuijper ir B. Martenczuk,
nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

palaikoma

Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujamos
C. Jackson ir C. Gibbs, padedamų QC R. Plender, nurodžiusios adresą dokumentams
įteikti Liuksemburge,

įstojusi į bylą šalis,

* Proceso kalba: anglų.

prieš

Airija, atstovaujamą R. Brady ir D. O'Hagan, padedamų SC P. Sreenan ir E. Fitzsimons, QC P. Sands, ir BL N. Hyland, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

palaikomą

Švedijos Karalystės, atstovaujamos K. Wistrand,

įstojusios į bylą šalies,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai P. Jann, C. W. A. Timmermans (pranešėjas) ir J. Malenovský, teisėjai J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič, J. Klučka, U. Löhmus ir E. Levits,

generalinis advokatas M. Poiares Maduro,
posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. lapkričio 8 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2006 m. sausio 18 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Savo ieškiniu Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo pripažinti, kad Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos (toliau – konvencija) pagrindu prieš Jungtinę Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystę pradėjusi ginčų sprendimo procedūrą dėl Sellafield (Jungtinė Karalystė) įsteigtos gamyklos MOX, Airija neįvykdė įsipareigojimų pagal EB 10, EB 292, AE 192 ir AE 193 straipsnius.

Teisinis pagrindas

- 2 1982 m. gruodžio 10 d. Montego Bėjuje (Jamaika) pasirašyta konvencija įsigaliojo 1994 m. lapkričio 16 dieną.

3 Europos bendrijos vardu konvencija buvo patvirtinta 1998 m. kovo 23 d. Tarybos sprendimu 98/392/EB (OL L 179, p. 1). Ją taip pat ratifikavo visos Europos Sąjungos valstybės narės.

4 1996 m. birželio 21 d. Airija, ratifikuodama konvenciją, padarė šią deklaraciją:

„Airija primena, kad, būdama Europos bendrijos narė, ji perleido Bendrijai savo kompetenciją, susijusią su tam tikrais konvencijos reglamentuojamais klausimais. Vadovaujantis konvencijos IX priedo nuostatomis, per nustatytą terminą bus padaryta išsami deklaracija dėl Europos bendrijai perleistos kompetencijos pobūdžio ir masto.“ (Neoficialus vertimas)

5 Sprendimo 98/392 pirmoji nurodomoji dalis išdėstyta taip:

„atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43, 113 straipsnius ir 130 S straipsnio 1 dalį, kartu su 228 straipsnio 2 dalies pirmuoju sakiniu ir 228 straipsnio 3 dalies antrąja pastraipa“.

6 Šio sprendimo motyvų 3, 5 ir 6 punktai nurodo:

„kadangi buvo įvykdytos sąlygos, įgalinančios Bendriją deponuoti oficialaus patvirtinimo dokumentą, numatytą konvencijos IX priedo 3 straipsnyje ir nurodytą Susitarimo 4 straipsnio 4 dalyje;

<...>

kadangi reikia patvirtinti konvenciją <...>, kad Bendrija taptų jos šalimi savo kompetencijos ribose;

kadangi, deponuodama oficialaus patvirtinimo dokumentą, Bendrija privalo deponuoti deklaraciją, nurodančią klausimus, kuriuos reglamentuoja konvencija <...> ir kurių atžvilgiu valstybės narės perdavė jai kompetenciją <...>“

7 Sprendimo 98/392 1 straipsnis nurodo:

„1. Europos bendrijos vardu patvirtinama Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencija ir Susitarimas, susijęs su jos XI dalies įgyvendinimu.

2. Konvencijos ir Susitarimo tekstai pateikiami I priede.

3. Bendrijos oficialaus patvirtinimo dokumentas, pateikiamas II priede, deponuojamas Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui. Jis apima konvencijos 310 straipsnyje numatytą deklaraciją ir deklaraciją dėl kompetencijos.“

- 8 Pagal minėto sprendimo 1 straipsnio 3 dalyje nurodytą deklaraciją dėl kompetencijos (toliau – deklaracija dėl Bendrijos kompetencijos):

„Deklaracija dėl Europos bendrijos kompetencijos klausimų, kuriuos reglamentuoja 1982 m. gruodžio 10 d. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencija ir 1994 m. liepos 28 d. susitarimas, susijęs su šios konvencijos XI dalies įgyvendinimu, atžvilgiu

(Pagal konvencijos IX priedo 5 straipsnio 1 dalį ir Susitarimo 4 straipsnio 4 dalį padaryta deklaracija)

Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos IX priedo 5 straipsnio 1 dalis nurodo, kad kartu su tarptautinės organizacijos oficialaus patvirtinimo dokumentu yra perduodama deklaracija, kurioje nurodomi konvencijos reglamentuojami klausimai, kurių atžvilgiu jos valstybės narės, šios konvencijos šalys, jai perleido savo kompetenciją <...>

<...>

Europos Bendrijos buvo įsteigtos Paryžiaus (EAPB) ir Romos (EEB ir EAEB) sutartimis, pasirašytais atitinkamai 1951 m. balandžio 18 d. ir 1957 m. kovo 25 dieną. <...> (Šios sutartys) buvo iš dalies pakeistos 1992 m. vasario 7 d. Maastrichte pasirašyta Europos Sąjungos sutartimi <...>

<...>

Pagal primintas nuostatas ši deklaracija nurodo pagal sutartis valstybių narių Bendrijai perleistą kompetenciją konvencijos (reglamentuojamais) klausimais <...>

<...>

Tam tikrais klausimais Bendrija turi išimtinę kompetenciją, o kitais – jos ir jos valstybių narių kompetencija yra bendra.

1. Sritis, kurių atžvilgiu Bendrija turi išimtinę kompetenciją

- Kiek tai susiję su jūros žuvų išteklių apsauga ir valdymu, Bendrija nurodo, kad jos valstybės narės jai perleido kompetenciją. Šiuo pagrindu šioje srityje ji turi priimti (valstybių narių taikomas) atitinkamas taisykles ir teisės aktus bei savo kompetencijos ribose priimti išorės įsipareigojimus trečiųjų valstybių arba kompetentingų tarptautinių organizacijų atžvilgiu. <...>

- Pagal savo prekybos ir muitų politiką Bendrija turi kompetenciją konvencijos X ir XI dalių bei 1994 m. liepos 28 d. susitarimo dėl tarptautinės prekybos nuostatų atžvilgiu.

2. Sritis, kurių atžvilgiu Bendrijos ir jos narių kompetencija yra bendra

- Kiek tai susiję su žuvininkyste, tam tikros tiesiogiai su jūros žuvų išteklių apsauga ir valdymu nesusijusios sritys, kaip antai moksliniai tyrimai, technologijų plėtra ir bendradarbiavimas vystymosi labai, priklauso bendrai kompetencijai.

- Kiek tai susiję su jūrų transportu, jūrų transporto saugumu bei jūrų teršimo prevencija susijusių nuostatų, įtvirtintų *inter alia* konvencijos II, III, V ir VII bei XII dalyse, Bendrija turi išimtinę kompetenciją tik tiek, kiek šios konvencijos nuostatos arba ją vykdant priimti teisiniai dokumentai daro įtaką galiojančioms Bendrijos taisyklėms. Kai egzistuoja Bendrijos taisyklės, bet joms nedaroma įtaka, būtent Bendrijos nuostatų, nustatančių tik būtiniausius standartus, atveju nepažeisdamos Bendrijos kompetencijos valstybės narės turi kompetenciją šioje srityje imtis veiksmų. Kitais atvejais kompetencija priklauso pastarosioms.

Priede pateikiamas atitinkamų Bendrijos teisės aktų sąrašas. Iš šių dokumentų išplaukiančios Bendrijos kompetencijos apimtis turi būti vertinama atsižvelgiant į kiekvieno dokumento konkrečias nuostatas, o būtent tiek, kiek šios nuostatos įtvirtina bendras taisykles.

<...>

Priedas

Su konvencijos ir susitarimo reglamentuojamais klausimais susiję Bendrijos teisės aktai

— Jūrų saugumo ir jūrų teršimo prevencijos sektoriuje

<...>

1993 m. rugsėjo 13 d. Tarybos direktyva 93/75/EEB dėl minimalių reikalavimų į Bendrijos uostus įplaukiantiems arba iš jų išplaukiantiems laivams, gabenantiems pavojingus arba aplinką teršiančius krovinius (OL L 247, 1993 10 5, p. 19).

<...>

— Jūrų aplinkos apsaugos ir išsaugojimo sektoriuje (konvencijos XII dalis)

<...>

1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyva 85/337/EEB dėl tam tikrų valstybės ir privačių projektų poveikio aplinkai vertinimo (OL L 175, 1985 7 5, p. 40).

<...>

— konvencijos, kurių susitariančioji šalis yra Bendrija

1974 m. birželio 14 d. Paryžiaus konvencija dėl jūrų taršos iš sausumos šaltinių prevencijos (1975 m. kovo 3 d. Tarybos sprendimas 75/437/EEB, paskelbtas OL L 194, 1975 7 25, p. 5).

1986 m. kovo 26 d. Paryžiaus protokolas dėl Konvencijos dėl jūrų taršos iš sausumos šaltinių prevencijos pakeitimų (1986 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimas 87/57/EEB, paskelbtas OL L 24, 1987 1 27, p. 47).

<...>“

- 9 Konvencijos IX dalį „Uždaros ar pusiau uždaros jūros“ sudaro 122 ir 123 straipsniai, suformuluoti taip:

„122 straipsnis

Sąvoka

Šioje konvencijoje „uždara ar pusiau uždara jūra“ – įlanka, baseinas ar jūra, kuriuos supa dvi ar daugiau valstybių ir kurie jungiasi su kita jūra ar vandenynu siauru išėjimu arba kuriuos visiškai ar iš esmės sudaro dviejų ar daugiau valstybių teritorinės jūros ir išskirtinės ekonominės zonos.

123 straipsnis

Uždarų ar pusiau uždarų jūrų pakrantės valstybių bendradarbiavimas

Uždarų ar pusiau uždarų jūrų pakrantės valstybės turėtų bendradarbiauti tarpusavyje įgyvendindamos savo teises ir vykdydamos savo pareigas, numatytas šioje konvencijoje. Tam tikslui jos tiesiogiai arba per atitinkamą regioninę organizaciją siekia:

<...>

- b) koordinuoti savo teisių ir pareigų įgyvendinimą dėl jūros aplinkos apsaugos ir išsaugojimo;

<...>“

- ¹⁰ Konvencijos XII dalyje „Jūros aplinkos apsauga ir išsaugojimas“ yra 1 skyrius „Bendrosios nuostatos“. Šis skyrius apima 192–194 straipsnius, kurie nurodo:

„192 straipsnis

Visuotinė pareiga

Valstybių pareiga – saugoti ir išsaugoti jūros aplinką.

193 straipsnis

Valstybių suvereni teisė eksploatuoti savo gamtos turtus

Valstybės turi suverenią teisę eksploatuoti savo gamtos turtus vadovaudamosi savo aplinkos apsaugos politika ir pareiga saugoti ir išsaugoti jūros aplinką.

194 straipsnis

Priemonės, skirtos išvengti jūros aplinkos teršimo, jį sumažinti ir kontroliuoti

1. Kartu arba pavieniui valstybės pagal galimybes imasi visų būtinų šiai konvencijai neprieštarujančių priemonių, kad būtų išvengta jūros aplinkos teršimo iš bet kokio šaltinio, jis būtų sumažintas ir kontroliuojamas, tuo tikslu naudodamosi veiksmingiausias priemones, kuriomis valstybės disponuoja ir kurios atitinka jų galimybes, taip pat siekia suderinti savo politiką šiuo klausimu su kitomis valstybėmis.

2. Valstybės imasi visų būtinų priemonių, kad pagal jų jurisdikciją vykdoma ar jų kontroliuojama veikla būtų vykdoma taip, kad dėl teršimo nebūtų padaryta žalos kitoms valstybėms ar jų aplinkai, taip pat kad teršimas, įvykęs dėl nelaimingų atsitikimų ar dėl veiklos pagal jų jurisdikciją ar joms kontroliuojant, neišsiplėstų už rajonų, kuriuose pagal šią konvenciją jos naudojami suvereniomis teisėmis.

3. Pagal šią XII dalį taikomos priemonės apima visus jūros aplinkos teršimo šaltinius. Tokiomis priemonėmis, *inter alia*, siekiama sumažinti iki įmanomai mažiausio lygio:

- a) toksinių, kenksmingų ar nuodingųjų medžiagų, ypač patvarių, išmetimą iš sausumoje esančių šaltinių, iš arba per atmosferą, arba laidojant;
- b) teršimą iš laivų, visų pirma, priemonėmis, kurios užkerta kelią avarijoms ir yra taikomos avariniais atvejais, užtikrina jūroje atliekamų darbų saugą, užkerta kelią tyčiniam ir netyčiniam teršalų išmetimui bei reglamentuoja laivų projektavimą, statybą, įrengimą, eksploatavimą ir įgulos komplektavimą;
- c) teršimą iš įrenginių ar įrengimų, kurie yra naudojami jūros dugno arba jo gelmių gamtos turtų tyrimui bei eksploatavimui, visų pirma priemonėmis, kurios užkerta kelią avarijoms ir yra taikomos avariniais atvejais, užtikrina jūroje atliekamų darbų saugą bei reglamentuoja tokių įrenginių ar įrengimų projektavimą, statybą, įrengimą, eksploatavimą ir darbuotojų komplektavimą;
- d) teršimą iš kitų įrenginių ar įrengimų, eksploatuojamų jūros aplinkoje, visų pirma, priemonėmis, kurios užkerta kelią avarijoms ir yra taikomos avariniais atvejais, užtikrina jūroje atliekamų darbų saugą bei reglamentuoja tokių įrenginių ar įrengimų projektavimą, statybą, įrengimą, eksploatavimą ir darbuotojų komplektavimą.

4. Valstybės, imdamosi priemonių jūros aplinkos teršimui išvengti, sumažinti arba kontroliuoti, susilaiko nuo nepateisinamo kišimosi į kitų valstybių veiklą, kai šios naudojasi savo teisėmis ir vykdo savo įsipareigojimus pagal šią konvenciją.

5. Vadovaujantis šia XII dalimi taikomos priemonės apima priemones, būtinas saugoti ir išsaugoti retas ar pažeidžiamas ekosistemas, taip pat natūralią terpę nykstančioms ar pavojuje atsidūrusioms rūšims bei kitoms jūros gyvybės formoms, taip pat toms, kurioms gresia išnykimas.“

- ¹¹ Konvencijos XII dalies 4 skyriuje „Stebėjimas ir aplinkos būklės vertinimas“ esantys 204–206 straipsniai numato:

„204 straipsnis

Teršimo rizikos ir teršimo poveikio stebėjimas

1. Atsižvelgdamos į kitų valstybių teises, valstybės stengiasi, kiek įmanoma, tiesiogiai arba per kompetentingas tarptautines organizacijas pripažintais moksliniais metodais stebėti, matuoti, vertinti ir analizuoti jūros aplinkos teršimo riziką arba poveikį.

2. Valstybės ypač stengiasi nuolat stebėti visos veiklos, kurią jos leidžia arba kurią jos vykdo, poveikį siekdamas nustatyti, ar tokia veikla nekelia jūros aplinkos teršimo rizikos. (Pataisytas vertimas)

205 straipsnis

Ataskaitų skelbimas

Valstybės skelbia gautų rezultatų vykdant 204 straipsnio nuostatas ataskaitas arba nustatytais terminais tokias ataskaitas pateikia kompetentingoms tarptautinėms organizacijoms, kurios šias ataskaitas pateikia visoms valstybėms susipažinti.

206 straipsnis

Galimo veiklos poveikio įvertinimas

Kai valstybės turi pakankamai svarių priežasčių manyti, kad pagal jų jurisdikciją planuojama ar kontroliuojama veikla gali sukelti rimtą jūros aplinkos teršimą arba didelius ar žalingus jos pokyčius, jos, kiek įmanoma, įvertina tokios veiklos galimą poveikį jūros aplinkai ir pateikia tokių įvertinimų rezultatų ataskaitas 205 straipsnyje nurodyta tvarka.“

- 12 Konvencijos XII dalies 5 skyriuje „Tarptautinės normos ir nacionalinės teisės aktai, skirti išvengti jūros aplinkos teršimo, jį sumažinti ir kontroliuoti“ yra būtent 207 ir 211 straipsniai, kurie suformuluoti taip:

„207 straipsnis

Teršimas iš sausumos šaltinių

1. Valstybės priima įstatymus bei kitus teisės aktus, skirtus išvengti jūros aplinkos teršimo iš sausumos šaltinių, jį sumažinti ir kontroliuoti, įskaitant upes, upių žiotis, vamzdynus bei vandens nuotėkų įrenginius, atsižvelgdamos į pripažintas tarptautines normas ir standartus bei rekomenduojamą praktiką ir procedūras.
2. Valstybės, siekdamos išvengti tokio teršimo, jį sumažinti ir kontroliuoti, imasi kitų reikalingų priemonių.
3. Valstybės tinkamu regioniniu mastu stengiasi suderinti savo politiką šiais klausimais.
4. Valstybės, veikdamos pirmiausia per kompetentingas tarptautines organizacijas arba diplomatinių konferencijų metu, stengiasi nustatyti pasaulines bei regionines normas ir standartus bei rekomenduojamą praktiką ir procedūras, skirtus išvengti jūros aplinkos teršimo iš sausumos šaltinių, jį sumažinti ir kontroliuoti atsižvelgiant į

tam regionui būdingus bruožus, besivystančių valstybių ekonominius pajėgumus bei jų ekonominės plėtros poreikį. Minėtos normos ir standartai bei rekomenduojama praktika ir procedūros prireikus periodiškai peržiūrimi.

5. Įstatymai, kiti teisės aktai, priemonės, normos, standartai bei rekomenduojama praktika ir procedūros, nurodyti šio straipsnio 1, 2 ir 4 dalyse, skirti kuo labiau sumažinti toksinių, kenksmingų ar nuodingųjų medžiagų, ypač patvarių, išmetimą į jūros aplinką.“ (Pataisytas vertimas)

<...>

„211 straipsnis

Teršimas iš laivų

1. Valstybės, veikdamos per kompetentingas tarptautines organizacijas ir visuotinių diplomatinių konferencijų metu, nustato tarptautines normas ir standartus, skirtus išvengti, sumažinti ir kontroliuoti jūros aplinkos teršimą iš laivų, taip pat panašia tvarka skatina, kai tai įmanoma, jūrų kelių nustatymo sistemų kūrimą, siekiant sumažinti avarijų, galinčių užteršti jūros aplinką ir pakrantes, grėsmę bei su jomis susijusiems pakrantės valstybių interesams tokio teršimo daromą žalą. Tokios normos ir standartai tokia pačia tvarka prireikus periodiškai peržiūrimi.

2. Valstybės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, skirtus išvengti, sumažinti ir kontroliuoti jūros aplinkos teršimą iš laivų, plaukiojančių su jų vėliava ar registruotų jose. Tokie įstatymai ir kiti teisės aktai turi būti bent tiek pat veiksmingi, kaip ir visuotinai pripažįstamos tarptautinės normos bei standartai, nustatyti kompetentingų tarptautinių organizacijų arba visuotinių diplomatinė konferencijų metu.

<...>“ (Pataisytas vertimas)

- 13 Konvencijos XII dalies 6 skyriuje „Vykdymo užtikrinimas“ esantis 213 straipsnis nustato:

„Nuostatų dėl teršimo iš šaltinių sausumoje vykdymo užtikrinimas

Valstybės užtikrina pagal 207 straipsnį priimtų įstatymų ir kitų teisės aktų vykdymą, priima įstatymus bei kitus teisės aktus ir imasi kitų priemonių, būtinų įgyvendinti taikytinas tarptautines normas ir standartus, priimtus kompetentingų tarptautinių organizacijų ar diplomatinė konferencijų metu ir skirtus išvengti, sumažinti ir kontroliuoti jūros aplinkos teršimą iš sausumos šaltinių.“

- 14 Konvencijos XV dalis „Ginčų sprendimas“ apima 1 skyrių „Bendrosios nuostatos“. Šiame skyriuje esantis 282 straipsnis nurodo:

„Įsipareigojimai, numatyti visuotiniuose, regioniniuose ir dvišaliuose susitarimuose

Jei Valstybės Šalys, kurios yra ginčo dėl šios konvencijos aiškinimo ar taikymo šalys, visuotiniuose, regioniniuose ar dvišaliuose susitarimais arba kitaip susitarė, kad

vienos ginčo šalies prašymu tas ginčas bus perduotas spręsti pagal procedūrą, kurioje priimamas įpareigojantis sprendimas, tai ta procedūra turi būti taikoma vietoj procedūrų, nurodytų šioje XV dalyje, nebent ginčo šalys susitarė kitaip.“ (Pataisytas vertimas)

- 15 Konvencijos XV dalies 2 skyriuje „Privalomos procedūros, per kurias priimami įpareigojantys sprendimai“ (Pataisytas vertimas) esantys 286–288 straipsniai numato:

„286 straipsnis

Šiame skyriuje nurodytų procedūrų taikymas

Atsižvelgiant į 3 skyrių, bet koks ginčas dėl šios konvencijos aiškinimo ar taikymo, neišspręstas pagal 1 skyrių, bet kurios ginčo šalies prašymu perduodamas teismui ar arbitražui, turinčiam jurisdikciją pagal šį skyrių.

287 straipsnis

Procedūros pasirinkimas

1. Pasirašydama, ratifikuodama ar prisijungdama prie šios konvencijos arba bet kuriuo metu vėliau valstybė rašytiniu pareiškimu (toliau šiame sprendime – deklaracija) gali pasirinkti vieną ar kelis toliau nurodytus būdus ginčams, kilusiems dėl šios konvencijos aiškinimo ar taikymo, spręsti:

- a) Tarptautinį jūrų teisės tribunolą, įsteigtą pagal VI priedą;

- b) Tarptautinį Teisingumo Teismą;

- c) arbitražą, sudarytą pagal VII priedą;

- d) specialų arbitražą, sudarytą pagal VIII priedą vienai ar kelioms tame priede nurodytoms ginčų kategorijoms.

<...>

288 straipsnis

Jurisdikcija

1. 287 straipsnyje nurodytas teismas ar arbitražas turi jurisdikciją bet kokiam jam pagal šią XV dalį perduodamam ginčui, kuris susijęs su šios konvencijos aiškinimu ar taikymu, spręsti.

I - 4676

2. 287 straipsnyje nurodytas teismas ar arbitražas taip pat turi jurisdikciją bet kokiam ginčui dėl tarptautinių susitarimų, susijusių su šios konvencijos tikslais, aiškinimo ar taikymo, kuris jam perduotas pagal tokį susitarimą, spręsti.

<...>“ (Pataisytas vertimas)

- 16 Pagal toje pačioje konvencijos XV dalies 2 skyriuje taip pat įtvirtintą 290 straipsnį teismas arba arbitražas, kuriam tinkamai buvo perduotas ginčas, gali paskirti laikinąsias apsaugos priemones.
- 17 Konvencijos 293 straipsnis, kuris taip pat įtvirtintas jos XV dalies minėtame skyriuje, išdėstytas taip:

„Taikytina teisė

1. Teismas ar arbitražas, turintys jurisdikciją pagal šį skyrių, taiko šią konvenciją bei kitas tarptautinės teisės normas, neprieštaraujančias šiai konvencijai.

<...>“

18 Pagal Konvencijos XV dalies tame pačiame skyriuje įtvirtintą 296 straipsnį:

„Sprendimų galutinis pobūdis ir privaloma galia

1. Bet kuris sprendimas, kurį priėmė teismas ar arbitražas, turintys jurisdikciją pagal šį skyrį, yra galutinis ir jį privalo vykdyti visos ginčo šalys.

2. Toks sprendimas turi privalomą galią tik ginčo šalims ir tik dėl konkretaus ginčo.“

19 Konvencijos IX priedas „Tarptautinių organizacijų dalyvavimas“ apima būtent šias nuostatas:

„1 straipsnis

Vartojamos sąvokos

305 straipsnyje ir šiame priede sąvoka „tarptautinė organizacija“ reiškia tarpvyriausybinių organizaciją, kurią įsteigė valstybės ir kuriai jos valstybės narės perleido kompetenciją spręsti šios konvencijos reglamentuojamus klausimus, įskaitant kompetenciją sudaryti tarptautines sutartis šiais klausimais.

2 straipsnis

Pasirašymas

Tarptautinė organizacija gali pasirašyti šią konvenciją, jei dauguma jos valstybių narių yra pasirašiusios šią konvenciją. Pasirašydama šią konvenciją, tarptautinė organizacija padaro pareiškimą, kuriame nurodo šios konvencijos reglamentuojamus klausimus, kuriuos spręsti tokiai organizacijai šią konvenciją pasirašiusios tos organizacijos valstybės narės perleido savo kompetenciją, taip pat nurodo tokios kompetencijos pobūdį ir mastą.

3 straipsnis

Oficialus patvirtinimas ir prisijungimas

1. Tarptautinė organizacija gali deponuoti savo oficialaus patvirtinimo arba prisijungimo dokumentus, jei dauguma jos valstybių narių deponuoja ar jau deponavo savo ratifikavimo arba prisijungimo dokumentus.

2. Prie deponuojamų tarptautinės organizacijos dokumentų pridedami įsipareigojimai ir pareiškimai, kurių reikalaujama pagal šio priedo 4 ir 5 straipsnius.

4 straipsnis

Dalyvavimo mastas, teisės ir įsipareigojimai

1. Tarptautinės organizacijos oficialaus patvirtinimo arba prisijungimo dokumente turi būti įsipareigojimas prisiimti šioje konvencijoje numatytas valstybių teises ir įsipareigojimus klausimais, kuriais tos organizacijos valstybės narės, šios konvencijos Šalis, perleido jai savo kompetenciją.

2. Tarptautinė organizacija yra šios konvencijos Šalis tokiu mastu, koks numatytas jos kompetenciją nustatančiais pareiškimais, perduota informacija ir pranešimais, nurodytais šio priedo 5 straipsnyje.

3. Tokia tarptautinė organizacija naudojasi teisėmis ir vykdo įsipareigojimus, kuriuos jos valstybės narės, šios konvencijos Šalis, kitu atveju turėtų pagal šią konvenciją, klausimais, kuriais tos valstybės narės perleido jai savo kompetenciją. Tokios tarptautinės organizacijos valstybės narės nesinaudoja savo kompetencija, kurią jos perleido tarptautinei organizacijai.

4. Tokios tarptautinės organizacijos buvimas šios konvencijos Šalimi jokių būdu nereiškia didesnio atstovavimo, į kurį jos valstybės narės, šios konvencijos Šalis, turėtų teisę, įskaitant teises priimant sprendimus.

5. Tokios tarptautinės organizacijos buvimas šios konvencijos Šalimi jokių būdu nesuteikia jokių šioje konvencijoje numatytų teisių jos valstybėms narėms, kurios nėra valstybės, šios konvencijos Šalys.

6. Iškilus nesutarimams dėl tarptautinės organizacijos išsipareigojimų pagal šią konvenciją ir jos išsipareigojimų pagal susitarimą dėl tokios organizacijos įkūrimo arba bet kurių aktų, susijusių su ja, viršesni yra išsipareigojimai pagal šią konvenciją.

5 straipsnis

Pareiškimai, pranešimai ir perduodama informacija

1. Kartu su tarptautinės organizacijos oficialaus patvirtinimo arba prisijungimo dokumentu yra perduodamas pareiškimas. Jame nurodomi šios konvencijos reglamentuojami klausimai, kuriais tos organizacijos valstybės narės, šios konvencijos Šalys, perleido tai organizacijai savo kompetenciją.

2. Tarptautinės organizacijos valstybė narė, ratifikuodama arba prisijungdama prie šios konvencijos, arba tuo metu, kai organizacija deponuoja oficialaus patvirtinimo arba prisijungimo dokumentus, atsižvelgiant į tai, kas įvyko vėliau, pateikia pareiškimą. Jame nurodo šios konvencijos reglamentuojamus klausimus, kuriais ji perleido savo kompetenciją organizacijai.

3. Laikoma, kad Valstybės Šalys, tarptautinės organizacijos, šios konvencijos Šalies, narės, turi kompetenciją visais šios konvencijos reglamentuojamais klausimais, dėl

kurių tos valstybės konkrečiai nepareiškė, nepranešė ar neinformavo, kad perleido kompetenciją tai organizacijai pagal šį straipsnį.

4. Tarptautinė organizacija ir jos valstybės narės, šios konvencijos Šalys, nedelsdamos praneša šios konvencijos depozitarui apie bet kuriuos kompetencijos pasidalijimo pasikeitimus, įskaitant naują kompetencijos, nurodytos pareiškimuose pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis, perleidimą.

5. Bet kuri Valstybė Šalis gali prašyti tarptautinės organizacijos ir jos valstybių narių, šios konvencijos Šalių, suteikti informaciją apie tai, kam priklauso kompetencija bet kuriuo konkrečiu klausimu. Organizacija ir atitinkamos valstybės narės suteikia tą informaciją per pagrįstą laikotarpį. Tarptautinė organizacija ir jos valstybės narės gali pateikti tokią informaciją savo iniciatyva.

6. Pareiškimuose, pranešimuose ir perduotoje informacijoje pagal šį straipsnį nurodomas perleistos kompetencijos pobūdis ir mastas.

<...>“

Ginčo aplinkybės

Airijos ir Jungtinės Karalystės ginčas dėl gamyklos MOX

20 Bendrovė *British Nuclear Fuel plc* (toliau – BNFL) Sellafielde teritorijoje ant Airijos jūros pakrantės eksploatuoja kelias gamyklas. Šioje teritorijoje įsteigtos gamyklos MOX ir THORP.

- 21 Gamyklos MOX veikla – iš apšvitinto branduolinio kuro gaunamo plutonio perdirbimas, atliekamas plutonio dioksidą maišant su nusodrinto urano dioksidu. Taip atsiranda naujas kuras MOX; ši santrumpa naudojama sumaišytų oksidų kurui („mixed oxide fuel“), kuris gali būti naudojamas kaip energijos šaltinis branduolinėje elektrinėje, žymėti.
- 22 Viena gamykloje MOX naudojamų medžiagų dalis kilusi iš gamyklos THORP; ši santrumpa žymi šią terminio dioksido perdirbimo gamyklą („thermal oxide reprocessing plant“), kurioje perdirbamas iš branduolinių reaktorių, esančių tiek Jungtinėje Karalystėje, tiek kitose šalyse, gaunamas apšvitintas branduolinis kuras siekiant iš jo išgauti plutonio dioksidą ir urano dioksidą.
- 23 BNFL pateikus prašymą, Jungtinės Karalystės valdžios institucijos, remdamosi 1993 m. pateikta šios bendrovės aplinkosaugos ataskaita (toliau – 1993 m. aplinkosaugos ataskaita), leido statyti gamyklą MOX.
- 24 1996 m., norėdama gauti leidimą eksploatuoti šią gamyklą, BNFL atsakingai už aplinką Jungtinės Karalystės agentūrai pateikė prašymą.
- 25 Remdamasi Jungtinės Karalystės pateikta informacija, 1997 m. vasario 11 d. Komisija priėmė nuomonę dėl gamyklos MOX radioaktyviųjų atliekų pašalinimo plano pagal AE 37 straipsnį (OL C 68, p. 4). Pagal šią nuomonę „radioaktyviųjų atliekų, atsiradusių eksploatuojant Sellafield gamyklą MOX, pašalinimo plano įgyvendinimas tiek įprasto veikimo, tiek bendruosiuose duomenyse aptarto avarijos masto atveju

neturėtų sukelti sveikatos požiūriu didelės kitos valstybės narės vandens, dirvožemio ar oro erdvės radioaktyviosios taršos“.

- 26 Be to, siekdama tenkinti 1980 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvoje 80/863/Euratomas dėl direktyvų, nustatančių pagrindinius darbuotojų ir gyventojų sveikatos apsaugos nuo jonizuojančiosios spinduliuotės saugos standartus, pakeitimo (OL L 246, p. 1) nustatytus reikalavimus, privati patariančioji įmonė parengė vertinimo ataskaitą dėl ekonominio gamyklos MOX pagrindimo (toliau – PA ataskaita), kurios viena versija 1997 m. buvo paskelbta viešai.
- 27 Be to, nuo 1997 m. balandžio mėnesio iki 2001 m. rugpjūčio mėnesio Jungtinės Karalystės valdžios institucijos organizavo penkias viešas konsultacijas dėl gamyklos MOX ekonominio pagrindimo. 2001 m. spalio 3 d. šios valdžios institucijos nusprendė, jog ši gamykla ekonomiškai pagrįsta 1996 m. gegužės 13 d. Tarybos direktyvos 96/29/Euratomas, nustatančios pagrindinius darbuotojų ir gyventojų sveikatos apsaugos nuo jonizuojančiosios spinduliuotės saugos standartus (OL L 159, p. 1), kuri nuo 2000 m. gegužės 13 d. panaikino Direktyvą 80/836, 6 straipsnio 1 dalies prasme.
- 28 Nuo 1994 m. balandžio mėnesio iki 2001 m. rugpjūčio mėnesio Airija Jungtinės Karalystės valdžios institucijoms pateikė kelis paklausimus dėl gamyklos MOX, ypač ginčydama tiek 1993 m. aplinkosaugos ataskaitas, tiek sprendimo dėl ekonominio šios bendrovės pagrįstumo pagrįstumą. Be to, Airija ginčijo pagrindą, kuriuo remiantis buvo organizuotos viešos konsultacijos, ir paprašė papildomos pateiktai viešai PA ataskaitos paskelbtoje versijoje informacijos.

- 29 2001 m. spalio 4 d. pranešime spaudai už branduolinį saugumą atsakingas Airijos ministras nurodė, jog, atsižvelgdama į tai, kad nėra tinkamo gamyklos MOX poveikio aplinkai įvertinimo, konvencijos pagrindu Airija ketina pateikti skundą.

Airijos pradėtos ginčo dėl gamyklos MOX sprendimo procedūros

- 30 2001 m. birželio 15 d. Airija Jungtinei Karalystei perdavė prašymą sudaryti arbitražinį teismą bei procesą pradedantį prašymą pagal Bendrijos vardu 1997 m. spalio 7 d. Tarybos sprendimu 98/249/EB patvirtintos 1992 m. rugsėjo 22 d. Paryžiuje pasirašytos Konvencijos dėl šiaurės rytų Atlanto jūros aplinkos apsaugos (OL L 104, 1998, p. 1) 32 straipsnį. Ši konvencija pakeičia būtent Paryžiaus susitarimus jūrų teršimo iš sausumos šaltinių prevencijos srityje, prie kurių Bendrija jau buvo prisijungusi ir kurie dėl šios priežasties buvo nurodyti deklaracijos dėl Bendrijos kompetencijos priede.
- 31 Šiame prašyme Airija nurodė, kad, atsisakiusi jai pateikti visą PA ataskaitos kopiją, Jungtinė Karalystė neįvykdė šios konvencijos 9 straipsnyje numatytų įsipareigojimų.
- 32 2003 m. liepos 2 d. pagal šią konvenciją sudarytas arbitražinis teismas Airijos prašymą atmetė.

33 Tačiau šios bylos iškėlimas nėra šio ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo dalykas.

34 2001 m. spalio 25 d. Airija Jungtinei Karalystei pranešė, jog tam, kad būtų išspręstas „ginčas dėl gamyklos MOX, dėl tarptautinio radioaktyviųjų medžiagų pervežimo ir Airijos jūros aplinkos apsaugos“, pagal konvencijos 287 straipsnį ji pradeda šios konvencijos VII priede numatytą procedūrą arbitražiniame teisme (toliau – arbitražinis teismas).

35 Procesą pradedančiame prašyme šio teismo prašoma išspręsti ir pripažinti:

„1) kad Jungtinė Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal konvencijos 192 bei 193 straipsnius ir (arba) 194 straipsnį ir (arba) 207 straipsnį ir (arba) 211 bei 213 straipsnius tiek, kiek tai susiję su leidimu eksploatuoti gamyklą MOX, būtent nepriėmusi priemonių, būtinų išvengti, sumažinti ir kontroliuoti Airijos jūros aplinkos teršimą, sukeltą 1) tyčia pašalinus iš gamyklos MOX kilusias radioaktyvias medžiagas ir (arba) atliekas ir (arba) 2) atsitiktinai išmetus iš gamyklos MOX kilusias ir (arba) dėl su gamyklos MOX veikla susijusių tarptautinių pervežimų atsiradusias radioaktyvias medžiagas ir (arba) atliekas ir (arba) 3) dėl teroristinio akto išmetus iš gamyklos MOX kilusias ir (arba) dėl su gamyklos MOX veikla susijusių tarptautinių pervežimų atsiradusias radioaktyvias medžiagas ir (arba) atliekas;

2) kad Jungtinė Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal konvencijos 192 ir 193 straipsnius ir (arba) 194 straipsnį ir (arba) 207 straipsnį ir (arba) 211 bei

213 straipsnius tiek, kiek tai susiję su leidimu eksploatuoti gamyklą MOX 1) tinkamai arba visiškai neįvertinusi grėsmės, galinčios kilti dėl teroristinio išpuolio gamyklos MOX ir su šios gamyklos veikla susijusių tarptautinių radioaktyviųjų medžiagų pervežimų atžvilgiu, ir (arba) 2) tinkamai arba visiškai neparuošusi bendros strategijos arba bendro plano siekiant išvengti teroristinio išpuolio gamyklos MOX arba su gamyklos veikla susijusių tarptautinių radioaktyviųjų atliekų pervežimų atžvilgiu ir pasiruošti šiam išpuoliui bei duoti jam atsaką;

- 3) kad Jungtinė Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal konvencijos 123 ir 197 straipsnius tiek, kiek tai susiję su leidimu eksploatuoti gamyklą MOX, bei neįvykdė įsipareigojimo bendradarbiauti su Airija siekiant apsaugoti Airijos jūros aplinką, būtent atsisakiusi pasidalyti tam tikra informacija ir (arba) atsisakiusi atlikti tinkamą gamyklos MOX ir su šia gamykla susijęs veiklos poveikio jūros aplinkai aplinkosaugos įvertinimą ir (arba) suteikusi leidimą eksploatuoti gamyklą MOX, nors dar vyko ginčo dėl teisės susipažinti su informacija sprendimo procedūra;

- 4) kad Jungtinė Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal konvencijos 206 straipsnį tiek, kiek tai susiję su gamyklai MOX suteiktu leidimu eksploatuoti, būtent
  - a) (1993 m. aplinkosaugos ataskaitoje) neatlikusi tinkamo ir išsamaus galimo gamyklos MOX eksploatacijos poveikio Airijos jūros aplinkai vertinimo ir (arba)

- b) nuo (1993 m. aplinkosaugos ataskaitos) paskelbimo neatlikusi galimo MOX eksploatacijos poveikio jūros aplinkai vertinimo, atsižvelgiant į tai, kad nuo 1993 m., o ypač nuo 1998 m. pasikeitė teisinės bei faktinės aplinkybės, ir (arba)

  - c) neatlikusi galimo tarptautinių radioaktyviųjų medžiagų pervežimų į gamyklą MOX ar iš jos poveikio Airijos jūros aplinkai vertinimo ir (arba)

  - d) neatlikusi rizikos, kurią kelia vieno ar kelių teroristinių aktų gamyklos MOX ir (arba) tarptautinių radioaktyviųjų medžiagų pervežimų į gamyklą MOX arba iš jos atžvilgiu galimas poveikis Airijos jūros aplinkai, vertinimo;
- 5) kad Jungtinė Karalystė neturi leisti arba turi sudaryti kliūtis a) gamyklos MOX eksploatacijai ir (arba) b) su gamyklos MOX eksploatacija arba kokia nors parengiamąja arba kita su gamyklos MOX eksploatacija susijusia veikla susijusiems tarptautiniams radioaktyviųjų medžiagų pervežimams į Jungtinę Karalystę arba iš jos, kol 1) bus atliktas tinkamas gamyklos MOX eksploatacijos bei su šia eksploatacija susijusių tarptautinių radioaktyviųjų medžiagų pervežimų poveikio aplinkai vertinimas, 2) bus įrodyta, jog dėl gamyklos MOX eksploatacijos ir su šia eksploatacija susijusių tarptautinių radioaktyviųjų medžiagų pervežimų tiesiogiai arba netiesiogiai į Airijos jūros aplinką tyčia nepašalinamos radioaktyviosios medžiagos, įskaitant radioaktyvias atliekas ir 3) kartu su Airija bus patvirtintas ir priimtas dokumentas arba bendras strateginis planas, leidžiantis išvengti teroristinio išpuolio gamyklos MOX ir su šia gamykla susijusių tarptautinių radioaktyviųjų atliekų pervežimo atžvilgiu, pasiruošti tokiam išpuoliui arba duoti atsaką;

6) kad Jungtinė Karalystė įpareigota atlyginti Airijos patirtas procedūros išlaidas.“

36 Dėl arbitražinio teismo taikytinos teisės procesą pradedančiame prašyme nurodyta, kad šio teismo „prašoma prireikus atsižvelgti į kitų tarptautinių dokumentų, įskaitant tarptautines konvencijas ir Bendrijos teisės aktus, nuostatas <...>“.

37 Be to, šiame prašyme, remiantis konvencijos 293 straipsniu, nurodyta, kad „Airija mano, jog konvencijos nuostatos turi būti aiškinamos atsižvelgiant į kitas tarptautines Airijai ir Jungtinei Karalystei privalomas taisykles, kaip antai Konvencija (dėl šiaurės rytų Atlanto jūros aplinkos apsaugos) <...>, Direktyva 85/337/EEB ir Direktyvomis 80/836/Euratomas bei 96/29/Euratomas“.

38 2001 m. lapkričio 9 d. pagal konvencijos 290 straipsnio 5 dalį Airija Tarptautiniam jūrų teisės tribunolui taip pat pateikė prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemonės, konkrečiai siekdama, kad Jungtinė Karalystė nedelsdama sustabdytų leidimo eksploatuoti gamyklą MOX galiojimą.

39 2001 m. gruodžio 3 d. nutartimi (byla 10, „Gamyklos MOX byla“, *Airija prieš Jungtinę Karalystę*) Tarptautinis jūrų teisės tribunolas nustatė visumą kitų, nei prašė Airija, laikinųjų apsaugos priemonių, nurodydamas, kad:

„Airija ir Jungtinė Karalystė privalo bendradarbiauti ir šiuo tikslu nedelsdamos tartis siekiant:

- a) keistis papildoma informacija dėl galimų gamyklos MOX eksploatavimo pradžios pasekmių Airijos jūrai;

- b) stebėti dėl gamyklos MOX veiklos galinčią kilti arba atsirasti riziką arba poveikį Airijos jūrai;

- c) prireikus patvirtinti priemones, siekiant išvengti gamyklos MOX veiklos sukeliama jūros aplinkos teršimo.“

⁴⁰ Toje pačioje nutartyje šis tribunolas pripažino, kad *prima facie* jis turi jurisdikciją, ir atmetė konvencijos 282 straipsnio pagrindu Jungtinės Karalystės pateiktą prieštaravimą dėl jurisdikcijos buvimo, šiai valstybei tvirtinant, jog tam tikri Airijos pateiktų kaltinimų aspektai patenka į Bendrijos teisės taikymo sritį, dėl ko Teisingumo Teismas turi išimtinę jurisdikciją nagrinėti šį ginčą.

- 41 Jungtinė Karalystė šį prieštaravimą dėl jurisdikcijos buvimo iš naujo pateikė vykstant rašytinei proceso daliai arbitražiniame teisme, ir jis buvo svarstomas per šio teismo posėdžius.
- 42 2003 m. birželio 24 d. Nutartimi, apie kurią Komisijai buvo pranešta tų pačių metų birželio 27 d., arbitražinis teismas nusprendė iki 2003 m. gruodžio 1 d. sustabdyti procedūrą ir paprašė iki šios datos pateikti išsamesnės informacijos apie tai, kiek jam pateiktas nagrinėti ginčas susijęs su Bendrijos teise.
- 43 Šioje nutartyje tas pats teismas išdėstė, jog atsirado su Bendrijos teise glaudžiai susijusių sunkumų dėl svarbių klausimų, kaip antai Airijos ir Jungtinės Karalystės teisė pareikšti ieškinį, Bendrijos ir jos valstybių narių kompetencijos, susijusios su konvencija, padalijimas, apimtis, kuria šis teismas gali priimti sprendimą grįsdamas nuostatomis, kuriomis remiasi šalys, ir išimtinė Teisingumo Teismo jurisdikcija.
- 44 Šiuo atžvilgiu arbitražinis teismas manė, kad egzistuoja reali galimybė, jog ginčą spręsti turi Teisingumo Teismas, ir padarė išvadą, kad jam taikoma Bendrijos teisė, ir dėl to pagal konvencijos 282 straipsnį šis teismas nebeturi jurisdikcijos.
- 45 Be to, arbitražinis teismas nurodė, kad dėl jo jurisdikcijos iškelti klausimai daugiausia susiję su vidiniu atskiros teisės sistemos, t. y. Bendrijos teisės sistemos, veikimu ir juos turi spręsti Bendrijos institucijos, būtent Teisingumo Teismas.

- 46 Šiomis aplinkybėmis minėtas teismas nusprendė, nesant atsakymų į klausimus, kurie susiję su Bendrijos teise, atsižvelgiant į prieštaringų sprendimų riziką ir į su teisminių institucijų tarpusavio pagarba ir pripažinimu susijusius argumentus, tęsti procedūrą nėra galimybės. Todėl arbitražinis teismas taip pat nurodė šalims pavieniui arba kartu imtis tinkamų priemonių tam, kad minėtus klausimus greitai išspręstų Europos Bendrijų institucijos.
- 47 Ta pačia nutartimi atmetęs Airijos pateiktą prašymą taikyti papildomas laikinąsias apsaugos priemones, arbitražinis teismas patvirtino anksčiau Tarptautinio jūrų teisės tribunolo nustatytas laikinosios apsaugos priemones.
- 48 Komisijai priėmus sprendimą pareikšti šį ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo, Airija arbitražinio teismo paprašė sustabdyti jo posėdžius, kol Teisingumo Teismas priims sprendimą. 2004 m. lapkričio 14 d. Nutartimi minėtas teismas šį prašymą patenkino.

Procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo

- 49 2001 m. birželio 18 d. pagal konvenciją įsteigtos komisijos vykdomojo sekretoriaus laišku Komisijai buvo pranešta apie Airijos pradėtą procedūrą pagal Konvenciją dėl šiaurės rytų Atlanto jūros aplinkos apsaugos (žr. šio sprendimo 30 punktą) sudarytame arbitražiniame teisme.

- 50 2001 m. spalio 8 d. laišku Komisijos tarnybos paprašė Airijos sustabdyti šią procedūrą dėl to, kad Teisingumo Teismas turi išimtinę jurisdikciją nagrinėti ginčą.
- 51 2001 m. spalio 25 d. Airija, remdamasi konvencija, pradėjo ginčo dėl gamyklos MOX sprendimo procedūrą.
- 52 2002 m. birželio 20 d. įvyko Komisijos tarnybų ir Airijos valdžios institucijų susirinkimas dėl visų minėto ginčo klausimų.
- 53 2002 m. birželio 27 d. laišku, apie kurį buvo priminta tų pačių metų spalio 8 d., Komisijos tarnybos Airijos valdžios institucijų paprašė jai pateikti tam tikrus papildomus dokumentus, būtent pareiškimus, pateiktus per pagal Konvenciją dėl šiaurės rytų Atlanto jūros aplinkos apsaugos pradėtas procedūras.
- 54 2002 m. spalio 22 d. Airija šį prašymą įvykdė tiek, kiek jis susijęs su pareiškimais, jos vardu pateiktais per procedūras pagal Konvenciją dėl šiaurės rytų Atlanto jūros aplinkos apsaugos sudarytame arbitražiniame teisme ir Tarptautiniame jūrų teisės teisme. Tačiau, kalbant apie procedūrą arbitražiniame teisme, Airija nurodė, kad iki posėdžio abiems šalims taikoma konfidencialumo pareiga. Be to, ji nurodė, jog jos laiškas neturi būti laikomas skundo pateikimu pagal EB 227 straipsnį.
- 55 Vėliau Komisija pradėjo EB 226 straipsnyje numatytą procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo. 2003 m. gegužės 15 d. oficialiu pranešimu ji Airijos paprašė pateikti

savo pastabas dėl kaltinimo, kad konvencijos pagrindu pradėjusi procedūrą ši neįvykdė įsipareigojimų, pirma, pagal EB 10 ir EB 292 straipsnius, antra, pagal AE 192 ir AE 193 straipsnius.

56 Kadangi 2003 m. liepos 15 d. laišku Airija pareiškė, jog nesutinka su Komisijos pozicija, tų pačių metų rugsėjo 19 d. ši pateikė pagrįstą nuomonę nurodydama šiai valstybei narei per dvių savaičių laikotarpį nuo šios nuomonės gavimo, kuris vėliau buvo pratęstas dviem papildomomis savaitėmis, imtis būtinų priemonių, kad į ją būtų tinkamai atsižvelgta.

57 Kadangi Airijos pateiktas atsakymas į šią nuomonę Komisijos nepatenkino, ji pareiškė šį ieškinį.

58 2004 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Švedijos Karalystei buvo leista įstoti į bylą Airijos, o Jungtinei Karalystei – Komisijos reikalavimams palaikyti.

Dėl ieškinių

59 Ieškinyje Komisija pateikia tris kaltinimus. Konvencijos pagrindu pradėjusi procedūrą prieš Jungtinę Karalystę, Airija, pirma, pažeidė EB 292 straipsnyje numatytą išimtinę Teisingumo Teismo jurisdikciją spręsti kiekvieną su Bendrijos teisės aiškinimu ir taikymu susijusį ginčą, antra, pateikusi arbitražiniam teismui ginčą, kuriam išspręsti reikia aiškinti ir taikyti Bendrijos teisės nuostatas, pažeidė

EB 292 straipsnį bei AE 193 straipsnį, trečia, viena vertus, pasinaudojusi Bendrijai priklausančia kompetencija, neįvykdė iš EB 10 straipsnio išplaukiančios pareigos bendradarbiauti, kita vertus, iš anksto nepranešusi ir nepasitarusi su kompetentingomis Bendrijos institucijomis, neįvykdė tos pačios iš EB 10 ir AE 192 straipsnių išplaukiančios pareigos.

Dėl pirmo kaltinimo

- 60 Pirmu kaltinimu Komisija nurodo, jog Airija tam, kad būtų išspręstas jos ir Jungtinės Karalystės ginčas dėl gamyklos MOX, pradėjusi konvencijoje numatytą ginčų sprendimo procedūrą, pažeidė išimtinę Teisingumo Teismo jurisdikciją, kiek tai susiję su ginčais dėl Bendrijos teisės aiškinimo ir taikymo, ir taip pažeidė EB 292 straipsnį.

Šalių argumentai

- 61 Komisija tvirtina, kad kadangi konvencija yra mišrus susitarimas, jos nuostatos, kuriomis Airija remiasi arbitražiniame teisme, yra EB 175 straipsnyje numatytoje Bendrijos išorės kompetencijoje aplinkos apsaugos srityje ir kad todėl, kilus ginčui tarp valstybių narių, pagal EB 292 straipsnį Teisingumo Teismas turi išimtinę jurisdikciją šias nuostatas aiškinti ir taikyti.
- 62 Sprendimas 98/392 tiek, kiek jis susijęs būtent su EB 175 straipsniu, ir deklaracija dėl Bendrijos kompetencijos tiek, kiek ji įtvirtina, jog jūros aplinkos apsauga yra

bendroje Bendrijos ir valstybių narių kompetencijoje, patvirtina, kad tapdama konvencijos šalimi, Bendrija pasinaudojo savo ir valstybių narių bendra kompetencija aplinkos apsaugos srityje. Dėl šios priežasties nebūtina nustatyti, ar su ginču susijusiose srityse Bendrijos kompetencija yra išimtinė.

63 Iš tiesų iš Teisingumo Teismo praktikos išplaukia, kad kai pagal EB sutarties nuostatas jam pateikiamas ginčas, jo jurisdikcijai priklauso aiškinti mišrių susitarimų nuostatas ne tik, kai nagrinėjamos nuostatos yra išimtinėje Bendrijos kompetencijoje, bet taip pat kai jos yra Bendrijos ir valstybių narių bendroje kompetencijoje. Šiuo klausimu Komisija remiasi 1998 m. birželio 16 d. Sprendimu *Hermès* (C-53/96, Rink. p. I-3603, 33 punktas); 2000 m. gruodžio 14 d. Sprendimu *Dior ir kt.* (C-300/98 ir C-392/98, Rink. p. I-11307, 33 punktas) ir 2002 m. kovo 19 d. Sprendimu *Komisija prieš Airiją* (C-13/00, Rink. p. I-2943, 20 punktas).

64 Be to, visiems arbitražiniame teisme iškeltiems klausimams plačiai taikomas beveik išsamus Bendrijos vidaus teisės aktų, iš kurių tam tikri, be kita ko, minimi deklaracijos dėl Bendrijos kompetencijos priede, teisinis pagrindas.

65 Tačiau ši deklaracija, nurodanti, kad Bendrija gali tapti konvencijos šalimi tik savo kompetencijos ribose, visiškai neapriboja šio prisijungimo prie sričių, esančių išimtinėje kompetencijoje.

66 Airija tvirtina, kad Bendrijai nebuvo perduota su konvencijos nuostatomis, kuriomis ši valstybė narė grindžia savo prašymą arbitražiniame teisme, reglamentuojamomis sritimis susijusi kompetencija.

- 67 Kaip tai patvirtina deklaracija dėl Bendrijos kompetencijos, siekiant nustatyti Bendrijos kompetenciją, būtina įrodyti, kad Bendrijos teisės aktams daro įtaką atitinkamos konvencijos nuostatos.
- 68 Minėtoje deklaracijoje nurodyta bendra kompetencija tiek, kiek ji susijusi su sritimis, kuriose Bendrija nustatė tik būtiniausius standartus, nėra perduota ir todėl ir toliau priklauso valstybėms narėms.
- 69 Su Bendrijos ir valstybių narių bendra kompetencija susijusios mišrių susitarimų nuostatos yra sudėtinė Bendrijos teisės dalis tik tuo atveju, jei šios nuostatos gali daryti įtaką bendroms Bendrijos teisės taisyklėms.
- 70 Taigi šiuo atveju taip nėra, nes nagrinėjamos su aplinkos apsauga susijusios Bendrijos taisyklės nustato tik būtiniausius standartus.
- 71 Todėl Komisija neįrodė, jog konvencijos nuostatos, kuriomis Airija rėmėsi arbitražiniame teisme, apima tuos pačius, kaip numatyti galiojančiuose Bendrijos teisės aktuose, įsipareigojimus, ir todėl neįrodė, kad Bendrijos normoms daroma įtaka.
- 72 Airijos vyriausybės nuomone, nagrinėjamos konvencijos nuostatos apima griežtesnius, nei numatyti Bendrijos teisėje, įpareigojimus.

- 73 Kiek tai susiję su radioaktyviųjų medžiagų išmetimu į jūros aplinką bei pranešimo ir bendradarbiavimo šių medžiagų pervežimo jūra sektoriuje atžvilgiu, Bendrijos teisės aktų visiškai nėra. Be to, juose nėra jokios į konvencijos 123 straipsnį panašios taisyklės.
- 74 Be to, kadangi Euratomas nėra konvencijos šalis ir kadangi deklaracijos dėl Bendrijos kompetencijos priede nenurodytas nė vienas pagal EAEB sutartį priimtas teisės aktas, konvencijos pagrindu Bendrijai negali būti suteikiama jokia šia Sutartimi grindžiama kompetencija.
- 75 Švedijos vyriausybė teigia, kad kadangi Bendrijos išorės kompetencija aplinkos apsaugos srityje nėra išimtinio pobūdžio, Bendrijos kompetencija tampa išimtinė, tik jeigu ir tiek, kiek vidaus lygiu ji priėmė bendras taisykles, kurioms gali daryti įtaką valstybių narių tarptautiniu lygiu priimti įsipareigojimai. Šiuo atžvilgiu ši vyriausybė remiasi 1971 m. kovo 31 d. Sprendimu *Komisija prieš Tarybą*, vadinamu „AETR“ (22/70, Rink. p. 263, 17 punktas).
- 76 Tačiau tuo atveju, jei bendros taisyklės yra tik būtinausi standartai, valstybės narės išlaiko teisę siekti didesnės apsaugos tiek nacionaliniu, tiek tarptautiniu lygiu.
- 77 Jungtinės Karalystės vyriausybė tvirtina, kad kalbant apie konvencijos XII dalį, susijusią su jūros aplinkos apsauga, Bendrijos kompetencija turi būti grindžiama ne EB 174 straipsnyje išvardytais aplinkosaugos tikslais, bet pagal EB 175 straipsnį priimtomis bendromis taisyklėmis.

- 78 Norint patikrinti, kokia yra Bendrijai perduotos kompetencijos apimtis srityje, kuriai taikomos atitinkamos konvencijos nuostatos, reikia remtis minėto sprendimo AETR 15–17 punktuose įtvirtintais principais bei šiuos principus išplėtojusia vėlesne Teisingumo Teismo praktika, o būtent 1994 m. lapkričio 15 d. Nuomone 1/94 (Rink. p. I-5267, 77 punktą) ir 1996 m. kovo 28 d. Nuomone 2/94 (Rink. p. I-1759, 24–26 punktai).
- 79 Taigi konvencijos nuostatos, kuriomis Airija remiasi arbitražiniame teisme, gali daryti įtaką Bendrijos priimtoms bendroms taisyklėms, jei minėtos nuostatos, kokiomis minėtame teisme remiasi ir kurias aiškina ši valstybė narė, yra susijusios su sritimi, kuriai taikoma EB sutartis ne plačiąja prasme, o konkrečiai.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 80 Pirmiausia reikia nurodyti, jog pirmu kaltinimu Komisija priekaištauja, kad Airija, pateikusi arbitražiniam teismui savo ir kitos valstybės narės ginčą dėl konvencijos nuostatų, apimančių Bendrijos vykdančios jos išorės kompetenciją aplinkos apsaugos srityje priisiimtus įsipareigojimus, aiškinimo ir taikymo, pažeidė išimtinę Teisingumo Teismo jurisdikciją ir taip pažeidė EB 292 straipsnį. Komisijos reikalavimuose nurodyti EAEB sutarties straipsniai susiję su antru ir trečiu kaltinimais.
- 81 Pagal EB 300 straipsnio 7 dalį „(šiam) straipsnyje nustatytais sąlygomis sudaryti susitarimai yra privalomi Bendrijos institucijoms ir valstybėms narėms“.

- 82 Bendrija pasirašė konvenciją ir po to ją patvirtino Sprendimu 98/392. Iš to išplaukia, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką šios konvencijos nuostatos nuo šiol yra sudėtinė Bendrijos teisės sistemos dalis (žr. būtent 2006 m. sausio 10 d. Sprendimo *IATA ir ELFAA*, C-344/04, Rink. p. I-403, 36 punktą).
- 83 Konvenciją Bendrija ir visos valstybės narės sudarė bendros kompetencijos pagrindu.
- 84 Tačiau Teisingumo Teismas yra jau nusprendęs, kad kalbant apie nuostatas, kurios patenka į Bendrijos kompetencijos sritį, mišrūs susitarimai Bendrijos teisės sistemoje turi tokį patį statusą, kaip ir tik Bendrijos vardu sudaryti susitarimai (minėto sprendimo *Komisija prieš Airiją* 14 punktas).
- 85 Teisingumo Teismas iš to padarė išvadą, kad užtikrinamos iš Bendrijos institucijų sudarytų susitarimų išplaukiančių įsipareigojimų vykdymą, Bendrijos valstybės narės vykdo Bendrijos teisės sistemoje pareigą Bendrijai, kuri prisiėmė atsakomybę už tinkamą susitarimo vykdymą (minėto sprendimo *Komisija prieš Airiją* 15 punktas).
- 86 Kadangi konvencija yra mišrus susitarimas, reikia nagrinėti, ar šio susitarimo nuostatos, kuriomis Airija remiasi arbitražiniame teisme nagrinėjant ginčą dėl gamyklos MOX, yra Bendrijos kompetencijoje.
- 87 Iš procesą pradedančio Airijos prašymo formuluotės (cituotos šio sprendimo 35 punkte) matyti, jog ši valstybė narė iš esmės Jungtinei Karalystei priekaištauja, kad ši suteikė leidimą eksploatuoti gamyklą MOX, neįvykdžiusi tam tikrų iš konvencijos išplaukiančių įsipareigojimų.

- 88 Išskyrus konvencijos 123 straipsnį, visos nuostatos, kuriomis remiamasi šiuo atžvilgiu, įtvirtintos minėtos konvencijos XII dalyje „Jūros aplinkos apsauga ir išsaugojimas“.
- 89 Konkrečiai kalbant, Airija kaltina Jungtinę Karalystę tuo, kad, neįvykdžiusi įsipareigojimo atlikti tinkamą visos su gamykla MOX susijusios veiklos poveikio Airijos jūros aplinkai vertinimą, ji pažeidė, pirma, konvencijos 206 straipsnį, vėliau, neįvykdžiusi įsipareigojimo bendradarbiauti su Airija siekiant apsaugoti Airijos jūros, kuri yra pusiau uždara, aplinką, ji pažeidė konvencijos 123 ir 197 straipsnius, galiausiai, nesiėmusi priemonių, būtinų išvengti Airijos jūros aplinkos teršimo, jį sumažinti ir kontroliuoti, ji pažeidė konvencijos 192, 193 straipsnius ir (arba) 194 straipsnį ir (arba) 207, 211 ir 213 straipsnius.
- 90 Taigi Teisingumo Teismas jau išaiškino, kad EB 175 straipsnio 1 dalis yra tinkamas teisinis pagrindas tarptautiniams susitarimams aplinkos apsaugos srityje Bendrijos vardu sudaryti (šiuo klausimu žr. 2001 m. gruodžio 6 d. Nuomonės 2/00, Rink. p. I-9713, 44 punktą).
- 91 Ši išvada patvirtinama šią nuostatą skaitant kartu su EB 174 straipsnio 1 dalies paskutinėje įtraukoje esančia nuostata, kuri tarp aplinkos apsaugos politikos srityje siektinų tikslų, aiškiai nurodo, kad reikia siekti „remti tarptautinio lygio priemones, skirtas regioninėms ar pasaulinėms aplinkos problemoms spręsti“.
- 92 Tiesa, kad, kaip tai nurodo EB 176 straipsnis, ši Bendrijos išorės kompetencija aplinkos apsaugos, šiuo atveju jūros aplinkos, srityje yra ne išimtinė, o iš esmės bendra Bendrijos ir valstybių narių kompetencija (šiuo klausimu žr. minėtos nuomonės 2/00 47 punktą).

- 93 Vis dėlto klausimas, ar mišraus susitarimo nuostata yra Bendrijos kompetencijoje, susijęs su šios kompetencijos suteikimu ir todėl su pačiu jos egzistavimu, o ne su jos išimtinu ar bendruoju pobūdžiu.
- 94 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad Bendrijos išorės kompetencijos jūros aplinkos apsaugos srityje egzistavimas iš esmės nepriklauso nuo to, ar nagrinėjamoje srityje priimti antrinės teisės aktai, kuriems tuo atveju, jei valstybės narės dalyvautų nagrinėjamo susitarimo sudarymo procedūroje, galėtų būti daroma įtaka minėto sprendimo AETR 17 punkte Teisingumo Teismo įtvirtinto principo prasme.
- 95 Iš tiesų Bendrija gali sudaryti susitarimus aplinkos apsaugos srityje, net jeigu Bendrijos teisės aktai dar nereglamentuoja specifinių klausimų, kuriems taikomi šie susitarimai, arba reglamentuoja tik iš dalies, dėl ko jiems negali būti daroma įtaka (šiuo klausimu žr. minėtos nuomonės 2/00 44–47 punktus ir 2004 m. spalio 7 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-239/03, Rink. p. I-9325, 30 punktą).
- 96 Šiomis aplinkybėmis reikia patikrinti, ar ir kokia apimtimi konvencijos šalimi tapusi Bendrija pasirinko naudotis savo išorės kompetencija aplinkos apsaugos srityje.
- 97 Šiuo atžvilgiu Sprendimo 98/392 pirmoje nurodomojoje dalyje nuoroda į EB sutarties 130 S straipsnio 1 dalį kaip į vieną iš nuostatų, esančių sprendimo, patvirtinančio konvenciją, teisiniu pagrindu, rodo, kad tikrai taip yra.

- 98 Be to, to paties sprendimo motyvų 5 punktas nurodo, kad minėtos konvencijos patvirtinimu siekiama sudaryti galimybes Bendrijai tapti jos šalimi savo kompetencijos ribose.
- 99 Šio sprendimo 1 straipsnio 3 dalyje nurodyta deklaracija dėl Bendrijos kompetencijos, kuri yra šio sprendimo II priede esančio Bendrijos oficialaus patvirtinimo dokumento dalis, nurodo valstybių narių Bendrijai perduotos kompetencijos konvencijos reglamentuojamais klausimais, kurių atžvilgiu Bendrija prisiima šioje konvencijoje numatytas teises ir pareigas, apimtį ir pobūdį.
- 100 Airija teigia, kad konvencijos IX priedo 4 straipsnio 3 dalis, ypač joje esanti „kompetencijos perleidimo“ sąvoka, bei deklaracija dėl Bendrijos kompetencijos turi būti suprantamos taip, kad, kalbant apie bendrą kompetenciją, vienintelė kompetencija, Bendrijai perduota ir jos vykdoma jai tapus konvencijos šalimi, yra ta, kuri tapo išimtinė dėl įtakos minėto sprendimo AETR 17 punkte Teisingumo Teismo įtvirtinto principo prasme.
- 101 Tai yra konvencijos ypatumas, nes ji leidžia Bendrijai perduoti tik išimtinę kompetenciją, o kita kompetencija ir su ja susijusios pareigos priklauso valstybėms narėms.
- 102 Taigi, Airijos nuomone, kadangi nagrinėjamos Bendrijos nuostatos yra tik būtiniausi standartai, joms iš esmės nėra daroma įtaka; todėl su jomis susijusi bendra kompetencija pagal konvenciją nebuvo perduota.

- 103 Savo ruožtu Komisija tvirtina, kad deklaracija dėl Bendrijos kompetencijos turi būti suprantama taip, kad nagrinėjama bendra kompetencija yra perduota Bendrijai ir jos vykdoma, net jei ji susijusi su klausimais, kurių atžvilgiu šiuo metu nėra Bendrijos teisės aktų.
- 104 Šiuo klausimu reikia nurodyti, kad būtent su jūros teršimo prevencija susijusių konvencijos nuostatų atžvilgiu deklaracijos dėl Bendrijos kompetencijos 2 punkto antros įtraukos pirmosios pastraipos antras sakiny s nurodo, kad „kai egzistuoja Bendrijos taisyklės, bet joms nedaroma įtaka, būtent Bendrijos nuostatų, nustatančių tik būtiniausius standartus, atveju nepažeisdamos Bendrijos kompetencijos valstybės narės turi kompetenciją šioje srityje imtis veiksmų“.
- 105 Todėl minėta deklaracija patvirtina, kad būtent su jūros teršimo prevencija susijusi bendra kompetencija pagal konvenciją buvo perduota ir tuo atveju, kai nėra daroma įtaka atitinkamoms Bendrijos taisyklėms minėtame sprendime AETR įtvirtinto principo prasme.
- 106 Tačiau ta pati deklaracijos dėl Bendrijos kompetencijos dalis nurodo, kad perduodant bendrą kompetenciją reikia, kad egzistuo tų Bendrijos taisyklės, net jeigu ir nebūtina, kad joms būtų daroma įtaka.
- 107 Kitais atvejais, t. y. kai Bendrijos taisyklių nėra, pagal minėtos deklaracijos 2 punkto antros įtraukos pirmosios pastraipos trečią sakinį kompetencija priklauso valstybėms narėms.

- 108 Iš to matyti, kad specifinėmis konvencijos aplinkybėmis išvada, jog bendra kompetencija buvo perduota Bendrijai, priklauso nuo to, ar nagrinėjamų konvencijos nuostatų reglamentuojamų klausimų srityje egzistuoja Bendrijos taisyklės, neatžvelgiant į tai, kokia jų apimtis ir pobūdis.
- 109 Šiuo atžvilgiu deklaracijos dėl Bendrijos kompetencijos priedas, nors ir nebaigtinio pobūdžio, yra tinkamas referencinis pagrindas.
- 110 Taigi paaiškėja, kad konvencijos nuostatų, kuriomis Airija remiasi arbitražiniame teisme, reglamentuojamus klausimus plačiai reglamentuoja Bendrijos teisės aktai, iš kurių keli aiškiai minimi šiame priede.
- 111 Taigi dėl su konvencijos 206 straipsnyje numatyto išpareigojimo atlikti tinkamą visos su gamykla MOX susijusios veiklos poveikio Airijos jūros aplinkai vertinimą neįvykdymu susijusio kaltinimo konstatuotina, kad šį klausimą reglamentuoja deklaracijos dėl Bendrijos kompetencijos priede minima Direktyva 85/337.
- 112 Be to, Airija negali ginčyti šios direktyvos tinkamumo, nes procesą arbitražiniame teisme pradedančiame prašyme ji pati nurodė direktyvą kaip teisės aktą, kuriuo galima remtis aiškinant atitinkamas konvencijos nuostatas.
- 113 Be to, grįsdama šį kaltinimą, žodiniuose pasisakymuose minėtame teisme Airija pateikė tam tikrus šia direktyva grindžiamus argumentus.

- 114 Ta pati pastaba taikoma taip pat kaltinimui, kurį Airija grindžia konvencijos 192, 193, 194, 207, 211 ir 213 straipsniais, tiek, kiek jis susijęs su įsipareigojimu imtis priemonių, būtinų išvengti Airijos jūros teršimo, jį sumažinti ir kontroliuoti.
- 115 Iš tiesų žodiniuose pasisakymuose arbitražiniame teisme tam, kad pagrįstų šį kaltinimą, kiek jis susijęs su įsipareigojimu išvengti teršimo, Airija pateikė daug Direktyva 85/337 grindžiamų argumentų. Taigi šios direktyvos reikšmingumas šioje srityje yra akivaizdus.
- 116 Antra vertus, tas pats kaltinimas, kiek jis susijęs su tarptautiniais su gamyklos MOX veikla susijusių radioaktyviųjų medžiagų pervežimais, glaudžiai siejasi su deklaracijos dėl Bendrijos kompetencijos priede taip pat minima Direktyva 93/75, kuri nustato minimalius reikalavimus į Bendrijos uostus įplaukiantiems arba iš jų išplaukiantiems laivams, gabenantiems pavojingus arba aplinką teršiančius krovinius.
- 117 Be to, kalbant apie su konvencijos 123 ir 197 straipsniais susijusį kaltinimą dėl Jungtinės Karalystės bendradarbiavimo nebuvimo ir būtent atsisakymo pasidalyti tam tikra informacija su Airija, pavyzdžiui, išsamia PA ataskaitos versija, reikia konstatuoti, kad tokio pobūdžio informacijos pateikimui taikoma 1990 m. birželio 7 d. Tarybos direktyva 90/313/EEB dėl laisvo prieinamumo prie informacijos apie aplinką (OL L 158, p. 56).
- 118 Beje, kaip jau tai buvo nurodyta šio sprendimo 31 punkte, tą patį kaltinimą Airija pateikė arbitražiniame teisme, sudarytame pagal Konvenciją dėl šiaurės rytų Atlanto jūros aplinkos apsaugos, remdamasi šios konvencijos 9 straipsniu, t. y. konvencijos, kuria ji vėl rėmėsi procesą arbitražiniame teisme pradedančiame prašyme kaip

atitinkamų konvencijos nuostatų aiškinimo referenciniu pagrindu. Tačiau Konvenciją dėl šiaurės rytų Atlanto jūros aplinkos apsaugos sudarė Bendrija ir ji pakeitė Paryžiaus susitarimus dėl jūrų taršos iš sausumos šaltinių prevencijos, kurie minimi deklaracijos dėl Bendrijos kompetencijos priede.

119 Be to, aišku, jog žodiniuose pasisakymuose arbitražiniame teisme grįsdama nagrinėjamą kaltinimą, Airija savo argumentuose rėmėsi Direktyva 85/337, Direktyva 90/313 ir Konvencija dėl šiaurės rytų Atlanto jūros aplinkos apsaugos.

120 Šių aplinkybių pakanka įrodyti, kad konvencijos nuostatos dėl jūros teršimo prevencijos, kuriomis rėmėsi Airija ir kurios akivaizdžiai taikomos reikšmingai ginčo dėl gamyklos MOX daliai, yra Bendrijos kompetencijoje, kurią ši pasirinko vykdyti tapdama konvencijos šalimi.

121 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad konvencijos nuostatos, kuriomis Airija rėmėsi nagrinėjant arbitražiniam teismui pateiktą ginčą dėl gamyklos MOX, yra Bendrijos teisės sistemos dalimi esančios taisyklės. Todėl Teisingumo Teismas turi jurisdikciją nagrinėti su minėtų nuostatų aiškinimu ir taikymu susijusius ginčus bei vertinti, ar valstybė narė jų laikosi (šiuo klausimu žr. nurodyto sprendimo *Komisija prieš Airiją* 20 punktą ir *Komisija prieš Prancūziją* 31 punktą).

122 Tačiau reikia nustatyti, ar ši Teisingumo Teismo jurisdikcija yra išimtinė, t. y. tokia, kuri neleistų valstybei narei tokį, kaip antai su gamykla MOX susijusį ginčą, pateikti pagal konvencijos VII priedą sudarytam arbitražiniam teismui.

- 123 Teisingumo Teismas jau priminė, kad tarptautinis susitarimas negali pažeisti Sutartyse nustatytos jurisdikcijos tvarkos, vadinasi, ir Bendrijos teisės sistemos autonomiškumo, kurio laikymąsi pagal EB 220 straipsnį užtikrina Teisingumo Teismas. Šią išimtinę Teisingumo Teismo jurisdikciją patvirtina EB 292 straipsnis, pagal kurį valstybės narės įsipareigoja ginčų dėl EB sutarties aiškinimo ar taikymo nespřesti kitais būdais, nei nustatytieji šioje Sutartyje (šiuo klausimu žr. 1991 m. gruodžio 14 d. Nuomonės 1/91, Rink. p. I-6079, 35 punktą ir 2002 m. balandžio 18 d. Nuomonės 1/00, Rink. p. I-3493, 11 ir 12 punktus).
- 124 Pirmiausia reikia konstatuoti, jog konvencija aiškiai leidžia išvengti tokio išimtinės Teisingumo Teismo kompetencijos pažeidimo, taip išsaugodama Bendrijos teisės sistemos autonomiškumą.
- 125 Iš tiesų iš konvencijos 282 straipsnio išplaukia, kad EB sutartyje įtvirtinta ginčų sprendimo tvarka dėl to, kad ji numato procedūras, kurioms pasibaigus priimami įpareigojantys sprendimai, skirti valstybių narių ginčams išspręsti, iš esmės yra viršesnė už įtvirtintąją konvencijos XV dalyje.
- 126 Buvo įrodyta, kad ginčui dėl gamyklos MOX taikomos konvencijos nuostatos yra Bendrijos kompetencijoje, kurią ši įvykdė prisijungdama prie konvencijos, ir dėl to šios nuostatos yra sudėtinė Bendrijos teisės sistemos dalis.
- 127 Vadinas, šiuo atveju tai yra tikrai ginčas dėl EB sutarties aiškinimo arba taikymo EB 292 straipsnio prasme.

- 128 Be to, kadangi ginčas kilo tarp dviejų valstybių narių dėl tariamo minėtoje konvencijoje numatytų įsipareigojimų pagal Bendrijos teisę neįvykdymo, jam akivaizdžiai taikomas vienas iš Sutartyje įtvirtintų ginčų sprendimo būdų EB 292 straipsnio prasme, t. y. EB 227 straipsnyje numatyta procedūra.
- 129 Be kita ko, neginčijama, kad tokia procedūra, kaip antai Airijos pradėta arbitražiniame teisme, turi būti laikoma ginčų sprendimo būdu EB 292 straipsnio prasme, nes pagal konvencijos 296 straipsnį tokio teismo priimti sprendimai yra galutiniai ir jie turi privalomąją galią visoms ginčo šalims.
- 130 Tačiau Airija subsidiariai tvirtina, kad jei Teisingumo Teismas padarytų išvadą, jog konvencijos nuostatos, kuriomis remiamasi arbitražiniame teisme, yra sudėtinė Bendrijos teisės dalis, ta pati išvada turėtų būti daroma dėl su ginčų sprendimu susijusių konvencijos nuostatų. Todėl konvencijos 287 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyta galimybė kreiptis į arbitražinį teismą yra EB sutartyje numatytas ginčų sprendimo būdas EB 292 straipsnio prasme.
- 131 Šis argumentas turi būti atmestas.
- 132 Iš tiesų, kaip priminta šio sprendimo 123 punkte, tokia tarptautinė konvencija, kokia yra ši konvencija, negali pažeisti išimtinės Teisingumo Teismo jurisdikcijos valstybių narių ginčų dėl Bendrijos teisės aiškinimo ir taikymo sprendimo atžvilgiu. Be to, kaip nurodyta šio sprendimo 124 ir 125 punktuose, konvencijos 282 straipsnis aiškiai leidžia užtikrinti, kad toks pažeidimas nebūtų padarytas ir todėl Bendrijos teisės sistemos autonomiškumas būtų realiai apsaugotas.

- 133 Iš to, kad nurodyta pirmiau, išplaukia, kad EB 220 ir EB 292 straipsniai neleidžia Airijai kreiptis į arbitražinį teismą tam, kad būtų išspręstas su gamykla MOX susijęs ginčas.
- 134 Šis teiginys negali būti paneigtas tuo, kad arbitražiniam teismui Airijos pateiktas procesą pradedantis prašymas taip pat susijęs su tam tikrais Jungtinės Karalystės įsipareigojimais terorizmo keliamos grėsmės srityje.
- 135 Iš tiesų, nesant būtinybės priimti sprendimo dėl klausimo, ar šiai ginčo daliai taikoma Bendrijos teisė, pakanka konstatuoti, jog, kaip matyti iš šio sprendimo 120 punkto, šioje byloje reikšminga Airijos ir Jungtinės Karalystės ginčo dalis susijusi su Bendrijos teisės aiškinimu ir taikymu. Prireikus Teisingumo Teismas turi nustatyti jo jurisdikcijai nepriklausančius su tarptautinio susitarimo nuostatomis susijusius ginčo klausimus.
- 136 Kadangi Teisingumo Teismo jurisdikcija yra išimtinė ir privaloma valstybėms narėms, Airijos argumentai dėl arbitražo procedūros pagal konvencijos VII dalį pranašumų, palyginti su ieškiniu Teisingumo Teisme pagal EB 227 straipsnį, negali būti priimti.
- 137 Iš tiesų net darant prielaidą, kad tokie pranašumai įrodyti, jie visiškai negali pateisinti valstybės narės vengimo vykdyti EB sutartyje numatytus įsipareigojimus, susijusius su teismo procesais, skirtais užkirsti kelią tariamam kitos valstybės narės Bendrijos teisės pažeidimui (šiuo klausimu žr. 1979 m. rugsėjo 25 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, 232/78, Rink. p. 2729, 9 punktą).

- 138 Galiausiai dėl Airijos argumentų, susijusių su neatidėliojimu ir galimybe taikyti laikinąsias apsaugos priemones pagal konvencijos 290 straipsnį pakanka pažymėti, kad pagal EB 243 straipsnį nagrinėjamosiose bylose Teisingumo Teismas gali nustatyti bet kurias būtinas laikinąsias apsaugos priemones. Taigi, kaip matyti, vykstant pagal EB 227 straipsnį pradėti procedūrai gali būti nurodyta taikyti tokias priemones.
- 139 Atsižvelgiant į visus išdėstytus argumentus, pirmas kaltinimas turi būti pripažintas pagrįstu.

Dėl antro kaltinimo

- 140 Antru kaltinimu Komisija tvirtina, jog tai, kad aiškinti ir taikyti Bendrijos teisės priemones Airija pateikė arbitražiniam teismui, yra EB 292 straipsnio pažeidimas, o kiek tai susiję su priemonėmis, kuriomis remiamasi ir kurioms taikoma EAEB sutartis, – AE 193 pažeidimas.

Šalių argumentai

- 141 Komisija kaltina Airiją pažeidus išimtinę Teisingumo Teismo jurisdikciją, numatytą EB 292 ir AE 193 straipsniuose, nes ši valstybė narė arbitražiniame teisme, būtent savo procesą pradedančiame prašyme, rėmėsi tam tikromis Bendrijos teisės priemonėmis, kurioms taikoma EB sutartis arba EAEB sutartis pagal konvencijos 293 straipsnį, kaip šio teismo taikytina teise.

- 142 Šiai nuomonei pritarianti Jungtinės Karalystės vyriausybė nurodo, kad šiam teismui pateiktuose pareiškimuose Airija, vadovaudamasi konvencijos 293 straipsniu, rėmėsi keliais Bendrijos teisės aktais, būtent Direktyvomis 85/337, 90/313 ir 1992 m. vasario 3 d. Tarybos direktyva 92/3/Euratomas dėl radioaktyviųjų atliekų vežimo iš vienos valstybės narės į kitą bei įvežimo ir išvežimo iš Bendrijos priežiūros ir kontrolės (OL L 35, p. 24), bei tarptautiniais susitarimais, kaip antai Konvencija dėl šiaurės rytų Atlanto jūros aplinkos apsaugos.
- 143 Minėta vyriausybė taip pat pažymi, kad šiame teisme Airija pateikė su šių teisės aktų arba šių susitarimų konkrečių nuostatų aiškinimu, kurį reikia taikyti, susijusius argumentus ir teigė, jog Jungtinės Karalystės elgesys nesuderinamas su tam tikrais iš šių nuostatų išplaukiančiais įsipareigojimais pagal Bendrijos teisę.
- 144 Airija teigia, kad ji rėmėsi Bendrijos teisės nuostatomis kaip neįpareigojančiomis faktinėmis aplinkybėmis siekdama vienintelio tikslo – palengvinti tam tikrų konvencijos sąlygų aiškinimą, nurodant, kaip jos suprantamos kitų nei arbitražinio teismo teisės sistemų teismų praktikoje.
- 145 Šios valstybės narės nuomone, skirtingos nei konvencijos teisės sistemos priemonės gali taip pat būti naudojamos kaip „*renvoi*“, t. y. kasdieninė teisinė technika, skirta užtikrinti darnų skirtingų teisės sistemų normų egzistavimą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 146 Nustatyta, kad savo procesą pradedančiame prašyme bei pareiškimuose arbitražiniame teisme Airija rėmėsi tam tikrais Bendrijos teisės aktais.

- 147 Be Konvencijos dėl šiaurės rytų Atlanto jūros aplinkos apsaugos, kiek tai susiję su EB sutartimi, daugiausia tai yra Direktyvos 85/337 ir 90/313, o, kiek tai susiję su EAEB – Direktyvos 80/836, 92/3 ir 96/29.
- 148 Taip pat akivaizdu, jog šiais Bendrijos teisės aktais Airija rėmėsi pagal konvencijos 293 straipsnio 1 dalį, kuri numato, jog toks teismas, kaip antai arbitražinis teismas, „taiko šią konvenciją bei kitas tarptautinės teisės normas, neprieštaraujančias (šiai konvencijai)“.
- 149 Iš tiesų, kaip tai nurodė generalinis advokatas išvados 49 ir 20 punktuose, iš įvairių Airijos pateiktų arbitražiniame teisme pareiškimų dalių išplaukia, kad ši valstybė narė minėtus Bendrijos teisės aktus pateikė ne tik kaip tinkamas priemones norint aiškinti su ginču susijusių bendrų konvencijos nuostatų prasmę, bet taip pat kaip tarptautinės teisės taisykles, kurias minėtas teismas turi taikyti pagal konvencijos 293 straipsnį.
- 150 Taigi, kaip tai tvirtino Jungtinės Karalystės vyriausybė ir šiuo klausimu jai nebuvo prieštaraujama, Airija arbitražiniame teisme būtų tvirtino, kad 1993 m. aplinkosaugos ataskaita neatitinka Direktyvos 85/337 reikalavimų ir kad Jungtinės Karalystės atsisakymas pateikti gamyklos MOX eksploatacijos planą neleido įvertinti šios gamyklos pagrindimo, kaip to reikalauja Direktyva 96/29, bei kad šis atsisakymas yra Direktyvos 80/836 6 straipsnio bei Direktyvos 96/29 6 straipsnio pažeidimas.
- 151 Vadinas, matyti, jog Airija arbitražiniam teismui pateikė Bendrijos teisės nuostatas tam, kad jos būtų aiškinamos ir taikomos per procedūrą, kuria siekiama, kad būtų pripažinta, jog Jungtinė Karalystė jas pažeidė.

- 152 Taigi tai prieštarauja valstybių narių įsipareigojimui pagal atitinkamai EB 292 ir AE 193 straipsnius nepažeisti išimtinės Teisingumo Teismo kompetencijos nagrinėti ir spręsti su Bendrijos teisės nuostatų aiškinimu ir taikymu susijusius ginčus būtent vadovaujantis EB 227 ir AE 142 straipsniuose numatytais procedūromis siekiant pripažinimo, kad kita valstybė narė šias nuostatas pažeidė.
- 153 Todėl, kadangi vienoms atitinkamoms priemonėms taikoma EB sutartis, kitoms – EAEB sutartis, konstatuotina, kad buvo padarytas EB 292 ir AE 193 straipsnių pažeidimas.
- 154 Be to, reikia pažymėti, kad iš šio sprendimo 146–150 punktų išplaukiančiomis aplinkybėmis bylos iškėlimas ir nagrinėjimas arbitražiniame teisme kelia akivaizdžią grėsmę Sutarčių nustatytai jurisdikcijos tvarkai ir Bendrijos teisės sistemos autonomiškumui.
- 155 Taigi ši rizika egzistuoja, net jei, kaip tai tvirtina Airija, ji oficialiai užtikrino, kad neprašė ir neprašys arbitražinio teismo konvencijos 293 straipsnio arba bet kurios kitos nuostatos pagrindu nagrinėti arba vertinti, ar Jungtinė Karalystė pažeidė Bendrijos teisės taisyklę.
- 156 Be to, dėl minėtos rizikos egzistavimo, tai, kad Airija, *renvoi* būdu arba pasinaudodama bet kokia kita technika, galėjo prašyti šio teismo taikyti Bendrijos teisę, tampa visai nereikšminga.
- 157 Darytina išvada, kad antras kaltinimas turi būti laikomas pagrįstu.

Dėl trečio kaltinimo

- 158 Trečiu kaltinimu Komisija teigia, kad, pirma, Airija neįvykdė iš EB 10 straipsnio išplaukiančios pareigos bendradarbiauti, nes konvencijos pagrindu pradėjusi procedūrą, remdamasi Bendrijos kompetencijai priskiriamomis nuostatomis, Airija pasinaudojo Bendrijai priklausančia kompetencija. Antra, vienašališkai pradėjusi šią procedūrą, iš anksto nepranešusi ir nepasitarusi su kompetentingomis Bendrijos institucijomis, Airija taip pat neįvykdė tiek iš EB 10, tiek iš AE 192 straipsnių išplaukiančios pareigos bendradarbiauti.

Šalių argumentai

- 159 Komisija teigia, kad pagal konvenciją pradėjusi ginčų sprendimo procedūrą, remdamasi Bendrijos kompetencijai priklausančiomis nuostatomis, Airija pasinaudojo Bendrijai priklausančia kompetencija.
- 160 Taigi toks veiksmas trečiosioms valstybėms, konvencijos šalims, gali sukelti painiavos dėl Bendrijos kaip susitariančios šalies atstovavimo išorės veikloje ir jos vidaus darnumo bei ypač pakenkti Bendrijos išorės veiklos veiksmingumui ir darnumui.
- 161 Be to, pažeisti EB 10 ir AE 192 straipsniai dėl to, kad viena valstybė narė negali iš anksto nepranešusi ir nepasitarusi su kompetentingomis Bendrijos institucijomis vienašališkai, remdamasi mišriu susitarimu, pradėti ginčų sprendimo procedūros.

162 Taigi visi Komisijos ir Airijos ryšiai buvo užmegzti vėliau, nei buvo pradėtos ginčo sprendimo procedūros pagal Konvenciją dėl šiaurės rytų Atlanto jūros aplinkos apsaugos ir konvenciją.

163 Airija tvirtina, kad EB 10 straipsnis, kaip bendras principas, sukuria papildomą pareigą. Todėl jeigu Teisingumo Teismas manytų, kad buvo pažeistas EB 292 straipsnis, kartu negali būti pažeistas EB 10 straipsnis.

164 Švedijos vyriausybė šiam požiūriui iš esmės pritaria.

165 Airija priduria, kad bylos aplinkybėmis išankstinis pasitarimas nebūtų leidęs suderinti egzistuojančių nuomonių, nes Komisija akivaizdžiai manė, kad ši valstybė narė negali pasinaudoti konvencijos ginčų sprendimo procedūra.

166 Jungtinės Karalystės vyriausybė tvirtina, jog Airija turėjo bent jau manyti, kad egzistuoja objektyvių priešasčių rimtoms abejonėms atsirasti dėl jos ketinimo suderinamumo su EB 292 ir AE 193 straipsniais.

167 Šiomis aplinkybėmis ši valstybė narė turėjo pasitarti su savo partneriais ir, neišsprendus ginčo šiuo būdu, tuomet Teisingumo Teismas turėjo priimti sprendimą dėl Bendrijos kompetencijos.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 168 Pirma, Komisija kaltina Airiją neįvykdžius iš EB 10 straipsnio išplaukiančios pareigos bendradarbiauti, nes pagal konvenciją pradėjusi arbitražinę procedūrą ši valstybė narė pasinaudojo Bendrijai priklausančia kompetencija.
- 169 Tačiau EB 292 straipsnyje numatyta valstybių narių pareiga naudotis Bendrijos teismų sistema ir nepažeisti jos pagrindine ypatybe esančios išimtinės Teisingumo Teismo kompetencijos turi būti suprantama kaip speciali iš EB 10 straipsnio išplaukiančios jų bendros lojalumo pareigos išraiška.
- 170 Be to, konstatuotina, kad šios pirmosios trečio kaltinimo dalies ir pirmo kaltinimo dalykai sutampa, nes ji susijusi su tuo pačiu Airijos elgesiu, t. y. tuo, kad ši valstybė narė pradėjo procedūrą arbitražiniame teisme pažeisdama EB 292 straipsnį.
- 171 Todėl nereikia atskirai nuo jau pripažinto specialesnių įsipareigojimų pagal Bendrijos teisę, kurie Airijai privalomi pagal EB 292 straipsnį, neįvykdymo pripažinti, kad buvo neįvykdytos bendrosios EB 10 straipsnio nuostatose numatytos pareigos.
- 172 Antra, Komisija kaltina Airiją pažeidus EB 10 ir AE 192 straipsnius, nes ši valstybė narė, iš anksto nepranešusi ir nepasitarusi su kompetentingomis Bendrijos institucijomis, pradėjo procedūrą arbitražiniame teisme.

- 173 Ši antroji trečio kaltinimo dalis susijusi su tariamu Airijos neveikimu, kuris skiriasi nuo elgesio, dėl kurio pareikštas pirmas kaltinimas. Todėl reikia jį išnagrinėti.
- 174 Teisingumo Teismas priminė, kad visose srityse, kurios atitinka EB sutarties tikslus, EB 10 straipsnis įpareigoja valstybes narės padėti Bendrijai atlikti jos uždavinius ir nesiimti jokių priemonių, kurios gali trukdyti siekti šios Sutarties tikslų (žr. būtent 2006 m. vasario 7 d. Nuomonės 1/03, Rink. p. I-1145, 119 punktą). Valstybės narės pagal AE 192 straipsnį EAEB sutarties srityje prisiėmė tokio paties pobūdžio įsipareigojimus.
- 175 Be to, Teisingumo Teismas pabrėžė, jog valstybės narės ir Bendrijos institucijos privalo glaudžiai bendradarbiauti vykdydamos įsipareigojimus, kuriuos jos prisiėmė pasinaudojusios bendra kompetencija sudaryti mišrų susitarimą (žr. nurodyto sprendimo *Dior ir kt.* 36 punktą).
- 176 Taip yra būtent tuo atveju, kai toks ginčas kaip šioje byloje iš esmės susijęs su įsipareigojimais, išplaukiančiais iš mišraus susitarimo jūros aplinkos apsaugos ir išsaugojimo srityje, kurioje atitinkama Bendrijos ir valstybių narių kompetencija gali būti glaudžiai tarpusavyje susijusi, kaip, beje, tai patvirtina deklaracija dėl Bendrijos kompetencijos ir jos priedas.
- 177 Tai, kad tokio pobūdžio ginčas buvo pateiktas tokiam kaip arbitražiniam teismui, sukelia grėsmę, kad kita nei Teisingumo Teismas teisminė institucija priims sprendimą dėl pagal Bendrijos teisę valstybėms narėms nustatytų pareigų apimties.

- 178 Be to, 2001 m. spalio 8 d. laiške Komisijos tarnybos jau nurodė, kad su gamykla MOX susijęs ginčas, kurį Airija pateikė pagal Konvenciją dėl šiaurės rytų Atlanto jūros aplinkos apsaugos sudarytam arbitražiniam teismui, priklauso išimtinai Teisingumo Teismo jurisdikcijai.
- 179 Šiomis aplinkybėmis pareiga glaudžiai bendradarbiauti mišraus susitarimo srityje reiskė, kad prieš pradėdama pagal konvenciją su gamykla MOX susijusio ginčo sprendimo procedūrą Airija turėjo pareigą iš anksto pranešti kompetentingoms Bendrijos institucijoms apie tai ir konsultuotis su jomis.
- 180 Be to, ta pati pareiga iš anksto pranešti ir konsultuotis Airijai buvo privaloma pagal EAEB sutartį tiek, kiek ši valstybė narė ketino remtis minėtos Sutarties nuostatomis bei ją įgyvendinant priimtais teisės aktais per procedūrą, kurią ji siekė pradėti arbitražiniame teisme.
- 181 Taigi akivaizdu, kad tą dieną, kai minėta procedūra buvo pradėta, Airija nebuvo atlikusi pareigos iš anksto pranešti ir konsultuotis.
- 182 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, trečią kaltinimą tiek, kiek juo siekiama, kad Teisingumo Teismas pripažintų, jog, iš anksto nepranešusi ir nepasikonsultavusi su kompetentingomis Bendrijos institucijomis pagal konvencijoje numatytą ginčų sprendimo tvarką, pradėjusi procedūrą, Airija neįvykdė iš EB 10 ir AE 192 straipsnių išplaukiančios pareigos bendradarbiauti, reikia pripažinti pagrįstu.
- 183 Darytina išvada, kad ieškinį reikia patenkinti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

¹⁸⁴ Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Airija pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti. Remiantis to paties straipsnio 4 dalimi Jungtinė Karalystė ir Švedijos Karalystė padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos pagrindu prieš Jungtinę Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystę pradėjusi ginčų sprendimo procedūrą dėl Sellafield (Jungtinė Karalystė) teritorijoje įsteigtos gamyklos MOX, Airija neįvykdė įsipareigojimų pagal EB 10, EB 292, AE 192 ir AE 193 straipsnius.**
- 2. Priteisti iš Airijos bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė bei Švedijos Karalystė padengia savo išlaidas.**

Parašai.